GAZETA LWOWSKA.

W Piątek | Nro. 4. | 10. Stycznia 1823.

Wiadomości kraiowe.

Dokończenie Konwencyi względem dodatkowych artykułów do Kartelu trwaiącego między Austryią i Rossyią.

Art. 9. Gdy doświadczenie wielokrotnie wskazało potrzebę opatrzenia zbiegów w odzież naypotrzebnieyszą, a że taż potrzeba równie także względem osób, do służby woyskowéy przeznaczonych, zayść może, któreby stosownie do artykułu trzeciego ninieyszéy Konwencyi dodatkowéy w skuteh indywidualnéy reklamacyi wydać wypadało, więc umówiono się, aby tak iednym iak i drugim potrzebna odzież według poniższego wykazu, zawieraiącego w sobie tak rzeczy dostarczać się maiące, iako i cenę tychże, podług którey za nie z obydwóch stron wynagrodzenie uiszczone bydź powinno, wydawana była, iako to:

	Austr.		Ross.		Polskie	
	Złote	Kr.	Roble	Kop.	Złote	Gr.
Za koszule . .	1	20	—	80	5	10
Za spodnie sukienne	4	13	2	53	16	26
Za spodnie płócienne w le ie	2	35	1	55	10	10
Za czapkę . . .	1	9	—	69	4	18
Za parę trzewików . . .	1	45	1	5	7	—
Za wierzchnią suknie w zimię	13	56 1/4	8	36 1/4	55	22 2/4
Za kaftanik w lecie	4	41 2/4	2	81 2/4	18	23

Ta odzież robiona bydź ma podług przepisu ustawy istuiącéy w tey armii, do któréy zbieg należy, i podług wzorów, iakie na ten koniec obustronnie udzielone zostały.

Nastąpione dostarczenie takowey odzieży dla zbiegów woyskowych, w Protokole przy oddaniu sporządzonym zatwierdzone, a zapłata za takową w czasie wydania zbiega wraz z kosztami utrzymania i innemi wydatkami uiszczona bydź ma. Jeżeli wspomnione płacenie w złocie uiszczone będzie, to wtedy dukat Holenderski po 19 Złotych Polskich srebrnych porachowany bydź powinien.

Art. 10. Aby zapewnić ścisłe i akuratne zachowanie układów zawartych względem obustronnego wydawania zbiegów, uznano za rzecz potrzebną, z obiedwóch stron wyznaczyć pewne punkta na granicy, gdzie wydawanie takowe wyłącznie uskuteczniane, i gdzie do tego osobni Komissarze cywilni i woyskowi do odbierania zbiegów, a w momencie odebrania do obrachowania i zapłacenia nagród pieniężnych i różnych kosztów, które wynagrodzić przyydzie, ustanowieni bydź powinni. Mieysca, w których wydawanie zbiegów Austryiackich nastąpić ma, są w Galicyi na granicy Rossyyskiéy Husiatyn i Brody, i na granicy Polskiéy Narol, dla wydawania zaś zbiegów z Rossyyskiéy i Polskiéy armii, przeznaczone są Satanów i Radziwiłów w Rossyi, a Józefów w Królestwie Polskiém.

Na przypadek, gdyby iedno lub drugie z wysokich układaiących się Mocarstw zamierzyło, względem tych mieysc iaką odmianę przedsięwziąć: to takowa tylko za poprzedniczém obostronnem porozumieniem się miesce mieć może.

Art. 11. Ninieysze Artykuły dodatkowe do Kartelu z dnia 24. Maia 1815 r. powinny mieć tę samą moc i walor, iak gdyby słowo w słowo w układzie głównym umieszczone były, który, iak dalece ninieyszemi artykułami nie iest odmieniony, w zupełnéy dzielności pozostać ma.

Art. 12. Ratyfikacyie ninieyszych artykułów dodatkowych maią bydź wymieniane w dwóch miesiącach, albo i prędzéy ieżeli to bydź może. Zaraz po wymianie ratyfikacyy artykuły te obostronnie obwieszczone, i od czasu obwieszczenia, ieżeli to dotad nie nastąpiło, uskutecznione bydź powinny.

Gdy My i Nayiaśnieyszy Cesarz Wszech Rossyy, oraz Król Polski, wszystkie te artykuły dodatkowe obostronnie zatwierdziliśmy; przeto takowe ninieyszym wszędzie obwieścić

)(

się maiącym Edyktem do powszechnéy wiadomości Naszych poddanych podaią się, aby podług tych ściśle zachowali się, i nikt w tym względzie niewiadomością uniewinniać się nie mógł.

Oraz rozkazuiemy Naszym Urzędnikom tak cywilnym iak woyskowym i innym przełożonym, na to mieć baczność, aby te Artykuły dodatkowe od dnia obwieszczenia, ieżeli to dotąd nie nastąpiło, podług całego ich obwodu i treści ściśle wykonane i uskutecznione były.

Dan w Naszém głównem i stołeczném mieście Wiednio dnia dwudziestego dziewiątego Września, Tysiąc ośmset dwudziestego drugiego, panowania Naszego w trzydziestym pierwszym roku.

Franciszek. (L.S.)
Henryk Hrabia de Bellegarde,
Minister Stanu i Konferencyi i Marszałek polny.
Józef Baron de Stipsicz,
Jenerał iazdy i Wice-Prezydent nadworney Rady woienney.
Za wyraźnym naywyższym rozkazem Jego C. K. Apost. Mości:
Kaspar Lehmann.

Kurs Wiedeński z dnia 31go Grudnia: Obligacyie długu Stanu 5 procentowe w M. K. 83 1/16.— Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K.———. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. 102 1/2.— Certyfikaty na pożycz. z r. 1821 za 100 M. K. 103.— Kurs na Augszburg za 100 Kur. ——— Uso. — Moneta konwencyyna za 100, 249 7/8.— Akcyie bankowe, iedna po 943 3/10 ZR. M. K.

Z Tyrolu. — O przybyciu NN. Cesarza Wszech Rossyy i Króla Pruskiego do Innsbruku donosi Posłaniec dla Tyrolu i Vorarlbergu z d. 26. Grudnia co następuie: »Dnia 24. b. m. o godzinie 5 wieczorem przybył tu Król Pruski w nayściśleyszém *incognito* pod nazwiskiem Hrabiego Ruppen i wysiadł w oberzy pod złotém słońcem. Przez dzień wczorayszy zabawił się w tém prowincyonalnem mieście, a dzisiay poiechał daléy przez St. Johann do Salcburga. Wczoray wieczorem przybył tu także Cesarz Alexander i wysiadł w Królewskim zamku. Ponieważ N. Cesarz wyiechawszy z Brixen dopiero wieczorem mogł stanąć w tém prowincyonalném mieście, przeto zacząwszy od mili dla oświecenia drogi pozakładano tu i owdzie ognie i palono smołę, co nie tylko dostatecznie oświecało drogę, lecz w całości piękny nawet przedstawiało widok. Oświecono także zupełnie przedmieście Wilten i Nowe miasto. Cesarz Jegomość przyymowany był Wiwatami i uniesieniem od ludu zgromadzonego na drodzę, a na progu zamku Królewskiego przyymował go Gubernator kraiowy i Jenerał Luxem i zaprowadzili go do przygotowanych dla niego pokoiów. Zaraz po swoiém przybyciu odebrał N. Cesarz odwiedziny od Hrabiego Ruppena, któremu oddał ie ieszcze późno w wieczor. Dzisiay zrana o 8 godzinie odiechał N. Cesarz w towarzystwie Xięcia Wołkońskiego i z trzechpoiazdową świtą do Mittenwaldu na granicy Bawarskiey leżącego.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpaniia.

Francuzka Codzienna Gazeta z d. 20. Grudnia udziela następuiącego wyiątku z prywatnego listu pisanego z Madrytu pod d. 9. Grudnia: »WPan zapewne iuż o tém dowiedziałeś się, że puszczono na wolność byłego Naczelnika politycznego Madrytu San Martyna, Hrabiego Castro Torreno i Margrabiego Villadaryias uwięzionych dla tego, że byli uczestnikami sprzysiężenia z d. 7. Lipca. Rewolucyioniści nie posiadali się z tąd od wściekłości. Rozrzucano pieniądze, ażeby lud podburzyć i sprawiedliwość młota (przytykt względem zabóystwa Vinuesy) zrobić wykonawcą prawa. Gdyby był Rząd nie postawił straży przed domem San Martyna padłby był ofiarą niektórych zbrodniarzów. W zgromadzeniu klubu Landaburskiego d. 3. Grudnia wściekłość Jakubinów po utrzymanéy wiadomości o zniweczonym zamiarze w straszny zamieniła się hałas. Wielu roziuszonych rzucało się na mównicę, a przez cały wieczor obawiano się, ażeby się zgromadzenie nie uzbroiło młotami, albo sztyletami i nie wznowiło okropnych scen, iakie wydarzyły się z Vinuesą. Wice-Prezydent był, po trzykroć zmuszany, to mówców, to zgraie wściekłych mordem i zemstą dychaiących, do umiarkowania namawiać. Naybardziéy wyszczegolniali się na tém burzliwem posiedzeniu P. Florans, który przybrał tytuł przyiaciela ludu, Gorostiza, Perez, Rivas, nakoniec cnotliwy Romero Alpuente. Odezwy przeciw Francyi, przeciw Ministrom, przeciw wszystkim Europeyskim Rządom nie miały końca, mimo usiłowań Wice-Prezydenta, który daremnie dzwonił. Naywściekléy postepował sobie P. Perez Rivas wołaiąc z całego gardła: »Żadnego umiarkowania! Nie chcemy nie powinniśmy bydź umiarkowani.« Tym więc sposobem wyrok z d. 5. z. m. pozwala

iący na patryiotyczne towarzystwa uprawnił, niech tak rzekę, te siedliska zaburzeń i rokoszów, gdzie układaią się plany przeciw pokoiowi obywatelów i środki, by godne politowania położenie tego nieszczęśliwego kraiu ieszcze pogorszyć.

D. 5. Grudnia zaszły nowe sceny występków, nowe wezwania do nayobrzydliwszych zbrodni: obywatel Gorostyza całą siłą piersi swoich wspomagał cnotliwego Romero Alpuente, który wniósł, ażeby się pozbyć wszystkich wewnętrznych nieprzyiacioł i dodał: ..... »W nadzwyczaynem przypadku tylko nadzwyczayny środek może uratować Oyczyznę.«

Gazeta »*Universale*« z d. 8. Grudnia zawiera na całych trzech kolumnach deklaracyią zbiegłych Piemońtczyków będących pod opieką »wolnych Narodów Europy i Ameryki«, gdzie protestuią się przeciw wyrokom, którémi ich obwiniono o zdradę, rokosz i o czynności dla dobra ich kraiu działane.«

Od granic Hiszpankich d. 6. Grudnia. — Donoszą z Perpignan pod d. 4. b. m. co następuie: »Przybyli tu z Prades członkowie Rejencyi Urgelskiéy. Między temi znaydnie się Margrabia Mataflorida; Mosa Rosalla z synem swoiém; P. Bar. Ortaffa, Minister; D. Juan de Barriro, lekarz Monarchy; D. Juan Bazzia, spowiednik. Rejencyia ta stanęła w domu zaiezdnym na przedmieściu pod złotym lwem. Zaraz po swoiém przybyciu Margrabia Mataflorida i P. Ortaffa, ubrani w galowe mundury, odwiedzili Prefekta; straże woyskowe oddawały im honory. — Przybyło tu także wiele żołnierzy z woyska Wiary i Zakonników.«

W Bourg-Madame odebrano wiadomość, że osada twierdzy Urgelskiéy dla braku żywnosci wyszła w nocy d. 30. z. m. Mówią, że Jenerał Mina dobrowolnie ułatwił iey wyyście.

Dziennik Toulouzki donosi z pewnością z okolic Puycerda pod dniem 1. Grudnia, iż Eroles z 2 Pułkownikami. 4 Oficerami i 50 ludźmi udał się przez góry Andoryyskie do doliny Paillas, a dnia 30. List. przybył do Sort; lecz podróż przez góry śniegiem okryte, tak dalece nadwątliła iego zdrowie, że nawet słuch utracił. — Dwóch ludzi z woyska Wiary użytych do zaymowania koni, rozstrzelano w Puycerda dnia 30. Listopada, gdzie nie spodziewaiąc się takiego losu dobrowolnie pozostali. Lękano się o życie 5 innych. — Mina zamyśla ruszyć ku Ripoll, gdzie Roialiści się trzymaią.

Misas i inni dowódcy Roialistów maią ieszcze w swoiéy mocy Olot, Campredon i t. d. Milans ruszył ku Massenet.

D. 6. Grud. wyiechał z Toulouzy do Nawarry Jenerał Laguna z wielu Oficerami wyższemi dla obięcia tam dowództwa.

Główna kwatera Jenerała Miny iest w Puycerda. Kilkokrotnie okazał się na granicy; słychać nawet, że widział się z dowodzącym tam Jenerałem Francuzkim.

Roialiści będący z drugiéy strony doliny Aran, a których liczbę do 2000 rachuią, nie są zapewne ani przez połowę tak liczni; stracili odwagę i wielu z nich opuszcza swoie stanowiska.

Podług doniesień z nad granic Hiszpańskich z d. 12. Grudnia przeszedł P. Sanchez de Cisneroz, Brygadyier woyska Królewskiego, do Roialistów w Mora nad Ebrem. Natychmiast obrany został dowódcą oddziałów znayduiących się na prawym brzegu téy rzeki. Inny Brygadier, były Wielkorządca Pensacoli porzucił także stronę Konstytucyionistów.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

— *Z Londynu d. 13. Grudnia.* —

Dnia 11. t. m. wieczorem była tayna rada u Króla Jmci w Brighton, na którey postanowiono zwołać Parlament na dzień 4 Lutego.

Podług Gazety Dublińskiey, zupełna spokoyność panuie w Irlandyi. Lud odbywa wprawdzie małe zgromadzenia, które iednak bynaymniey porządku nie nadwerężaią.

W Irlandyi oddalono wielu znakomitych urzędników; przeszło 200 szlachty utraciło posadę. Są między niemi Jenerałowie, Hrabiowie, Baronowie. Środek ten przyłoży się do uspokoienia tamecznego ludu.

Następuiący iest rozdział regularnego Angielskiego woyska, tak w kraiu, iak i za granicą, licząc w to i Królewską gwardyią; Angliia, 7 pułków iazdy i 11 pułki piechoty; Szkocyia, 3 pułki iazdy i 4 pułków piechoty; Irlandyia, 7 pułk. iazdy i 29 pułk. piechoty; Jerséy, 1 pułk piechoty; Gibraltar, 4 pułk. piechoty; Malta, 3 pułk. piechoty; Wyspy Jońskie, 6 pułk. piechoty; wyspa St. Mauricyiusza, 2 pułk. piechoty; Nowa południowa Walliia, 1 pułk piechoty; Ceylon, 4 pułk. piechoty; Wschodnie Indyie, 6 pułk. iazdy i 20 pułk. piechoty; Nowa Szkocyia, 3 pułk. piechoty; Zachodnie Indyie, 11 pułk. piechoty. Nie liczy się do tego spisu oddziałów iazdy i pie-

choty na przyIądku dobréy nadziei zebranych. Pułki o dwóch batalionach, to iest, drugi i sześćdziesiąty, iakoteż i brygada Riefle, z któréy każdy batalion, gdy przybędzie do Anglii, za szczególny pułk bywa poczytany, maią oddziały swoie w Guernsey, Sierra Leona, Honduras, Bahama, na wyspach Bermudyyskich, w Nowym Brunszwiku i w Terre Neuve.

W Portsmouth przyymuią ochotników do zagraniczněy służby morskiéy, zapewne do floty idącey do Zachodnich Indyiów, a zostaiącey pod dowództwem Owena.

Francyia.

— *Z Paryża d.* 14. *Gruddia.* —

Onegday pracował Król Jmć z Ministrem interessów zagranicznych i Ministrem morskim, a wczoray znowu z pierwszym Ministrem, po południu zaś z Prezesem Rady Ministrów.

Zdaie się, iż Xiążę Wellington odłożył do kilku dni swóy wyiazd. W nadchodzącą Niedzielę będzie na wielkim dyplomatycznym obiedzie u Xiążęcia Montmorency. Lord Wellington, przeieżdżaiąc dnia 6go t. m. przez Lugdun do Paryża, przyymowany był bardzo dobrze; nie chciał atoli przyiąć ofiarowanéy mu straży honorowéy i tyle tylko czasu zabawił, ile potrzeba było do obeyrzenia tamecznych osobliwości.

Dziś przybył tu P. Ouvrard, który z Rejencyią Urgelską zawarł układ względem pożyczki.

P. Froment, były Kassyier Duchowieństwa w Nismes, który wytoczył sprawę o wynagrodzenie za podróże przedsiębrane w r. 1790 z rozkazu Monsieur, został oddalony z skargą swoią i na koszta prawne skazany.

Kupiec Olivier, uwięziony niedawno w Marsylii, używa teraz więcéy wolności. W Toulonie przytrzymano młodego P. Pourrias i do Marsylii posłano; podobny los spotkał iego nauczyciela Pana Mathias. Uwięzienie obudwóch miało związek z sprawą spiskowych w miesiącach Kwietniu i Maiu w Toulonie i z wspieraniem skazanego wówczas Kapitana Vallé.

Słychać, iż zakonnicy Hiszpańscy, którzy się schronili do Francyi, dostaią miesięczne 50 franków na utrzymanie życia. W drodze biorą po 50 centimów na każdą milę Francuzką.

Podług wiadomości z Toulouzy, Trapista wyiechał do Nawarry do woyska Jenerała O'Donnela.

Monitor tuteyszy ubolewa nad śmiercią Xiążęcia Hardenberga. Wychwala nade wszystko moc iego charakteru, iaką okazywał w układach z Napoleonem. Pamiętamy ieszcze (wyraża Monitor) słowa, które napisał w dyplomatycznéy nocie do Jenerała Duroc, gdy Francuzi w roku 1805 zgwałcili kray Pruski, a które są takie: »Król, Pan móy, nie »wie, co go bardziéy dziwić powinno, czyli »gwałty, iakie woysko Francuzkie w prowin»cyiach iego popełnia, czyli też błahe przy»czyny, przytaczane na ich usprawiedliwienie. »Mówią od dawnych traktatach, iakoby Cesarz »o nich pamiętał, gdy zaymował Hannower, »kray, który temiż traktatami oddał pod opie»kę Pruss.« Dyplomatyka owczasowa mało wystawia przykładów takiéy godności i dzielności.

Gdy niedawno batalion 34go pułku wchodził do Beaume, kompaniia woltyżerów nie chciała przestać na danych iey biletach kwaterunkowych. Szef batalionu kazał zaraz stanąć całemu oddziałowi w czworobok, imieniem Królewskim skassował wspomnioną kompaniią i na nową ią urządził. Minister Woyny tak był zadowolony z tego postępku, iż owego Szefa batalionu wyniósł na stopień Podpułkownika.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy d.* 26. *Grudnia.* —

Doroczne Święto Urodzin N. Cesarza i Króla onegday uroczyście obchodzonem było w Stolicy Królestwa Polskiego. Po wszystkich kościołach lud wszelkiego stanu zasyłał modły do Przedwiecznego o iak naydłuższe życie, zdrowie i pomyslnoś nayłaskawszego Monarchy, którego wszystkie chwile są poświęcone dla pomnożenia szczęścia przeszło 40 milionów Jego poddanych. Na pokoiach u JCMości W. Xięcia znaydował się Senat, wszelkie Władze woyskowe i cywilne, poczém udały się do kościoła Metropolitalnego, i w tym świętym i starożytnym przybytku pierwszy raz po nowém iego wewnętrznem urządzeniu odbyło się solenne Nabożeństwo, celebrował JW. Senator Królestwa Biskup Krakowski Woronicz i zaintonował *Te Deum* grane przez dobraną muzykę. Obiad dawał JO. Xiążę Namiesnik. Wieczorem gmachy Rządowe i domy prywatne oświecono. Monarcha w tym dniu zaczął 46 rok życia.

(Opóznieniem drukarni N. 2. Rozmaitości dopiero dziś do Nru. 4. Gazety iest załączony.)

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Pillera.